

Dictionnaire géographique de la France, 1869 и др.) не показватъ ни една мястностъ, която да напомни името *bougre*. Ср. наопаки Италия. 2. *Bulgarie* по-често от XVI вѣкъ наставъ. 3. *Bolgara*, Булгари на Волга въ френския пътникъ на Марко Поло: et chevauchierent tant qu'il vinrent à un seigneur Tartar, qui avoit à Nom Abarca kaan, qui estoit au Sara et à Bolgara (Le livre de Marko Polo par. M. G. Pauthier, P. 1865., т. I, р. 6., ch. II. Въ изд. на Yule I., 45.). || *Очомъ*. Едни Johannes li *Bougre* намѣрваме при краля Филипа Августа. Синъ му Nivelon le *Bugre* се поменува въ единъ документъ отъ 1242 год.: Nivelo de Ponte rotundo dictus *Bougre* (Bulgarus), cf. Radiusiana, 15 р. 160, цитув. у Schmeller, Bayer. Wb. I. стълб. 217. || *Булгаръ*. 1. *Boulgre* (Froissart III. IV. 7), обикновено *bougre*, а) име на извѣстни еретици, отъждествявани съ албигензитъ; б) който се прѣдава на противустество разпръзъ; с) най-грубо и тривиално ругательство въ сегашния народенъ езикъ.¹⁾ Въ такъ смисълъ има и *bougresse*, за жени. Littré, Dict 1863. L 186. 187. Такъ и многобройни цитати. Idem, Grande Encyclop. VII. 637. Godefroy, Dictionnaire de l'ancienne langue française et de tous les dialectes du IX-e au XV. T. I. P. 1881. s. v. Инакъ въ специалната литература върху богомилитъ, патаренитъ, албигензитъ и пр. На с. противурѣбъ Alfred Delvau, Dictionnaire de la langue verte, ново изд. P. 1883. р. 47., споредъ когото въ сегашния френски езикъ, както въ литературния, тъй и въ разните нарѣчи и *argot*, думата *bougre* е изгубила отдавна своето нозоръ значение. *Bougre* s. m. homme robuste, de bon poings et de grand coeur dans l'argot du peuple, qui ne donne pas à ce mot le sens obscène qu'il a eu pendant un long temps. Отъ тамъ: *Bon bougre* = bon camarade, loyal ami. *Bougre à poils*, homme à qui la peur est inconne. Сравни и Lucien Rigaud, Dictionnaire d'argot moderne. Ново изд. съ доцъти. Paris 1888 стр. 54.: *Bougre à poils*. Homme déterminé, solide, courageux. C'est un bougre à poils, qui n'a pas froid aux yeux. — *Bougre* = прил. рабочи. Отъ тамъ и *bourement*. F. Godefroy, p. 698. — 2. *Bougrie*, *bouquerie*, *bouquerie*, *bognerie*, *bognerie*, *borgnezio* (Dic.). *Bougerie* (Dic.): а) самата ересъ б) противустество разпръзъ. Не е вече въ употреба. Littré, ib., Godefroy, etc. 3. *Bougeron*, *-gerron*, *-queron* = bougre, содомитъ, fem. *bougerolle*, *bougeronne*; содомия. Vb. *bougeronner*. Отъ bulgarus Ducange произвежда и *Boullacre*. 4. *Bulgare* = bougre. Като унизителенъ терминъ още у В. Хюго 1852, Ch tamen s.: „O cosaques! Chaufeurs! routiers! Bulgares!“

XIII. Испански: и португалски 1. Исп. *Bulgaro*, ra. El natural de Bulgaria ó lo perteneciente a ella. (D. Roque-Barcia, Primer diccionario general etimologico de la lengua española, Madrid I. р. 655). *Bulgaro* — Bulgare; *bulgaro* — ra, bulgarisch, L. Tollhausen. Neues spanisch-deutsches und deutsch-spanisches Wörterbuch. I. Bl. L. 1888. р. 116). Исп. *еврейски* (България и спец. София) *krisyana*, българинъ, *krisiana*, българка. || *Георг.* *Bulgaria*. Geografia antiqua. Reino de la Tartaria moscovita. Provincia de la Europa oriental (D. Roque-Barcia). || *Булгаръ*: *bugre*, (отъ фр. *bougre*) дава се като епитетъ само на чужденците „за унижение“ и специално на французи, отъ които испанците сѫ я и чули: „*bugre*, masculino familiar. Nombre que suele darse por desprecio á los extranjeros, especialmente á los franceses, por haberles oido esta palabra. Etimologia. Franc. bougre, termino bajo de injuria y conjuro (D. Roque-Barcia, p. 653). Отъ френски *bougeron* произхожда исп. *bujarron*, masculorum concubitor (Duc. Inf. Lat. р. 772). Въ сегашните диалекти *bujarron* — содомита. 2. Порт.: *Bulgaro*. Bulgare, Fr. Sol. Constancio, Novo diccionario das lingoa portuguez e francesa, Paris 1887. || *Geogr.*: *Bul-*

¹⁾ Littré, 3-о „Terme de mepris et d'injure usité dans le langage populaire le plus trivial et le plus grossier“. И по-другу. „En dehors du langage de l'histoire, bougre est resté dans le plus bas langage, comme une injure et unjurement“.